

havde Adgang til fra sin Fødsel til Udgangen af den skolepligtige Alder i Vuggestuer, Børneasyle, Dagarbejdsskoler og Fritidshjem til faa den Pleje og det Tilsyn, som Fattigdom, Sygdom eller anden Ulykke hindrede Forældrene i at yde paa betryggende Maade.

Ved nærværende Forslag har man ikke ment at turde foretage et saa kraftigt Indgreb i det kommunale Selvstyre, men har indskrænket sig til at opfordre Kommunerne til at oprette Institutioner af denne Art ved at tilbyde et Statstilskud af indtil Halvdelen af Driftsomkostningerne. Samtidig maa man yde de private Institutioner, der hidtil med stor Offervillighed og ideel Stræben har gennemført de nu bestaaende Virksomheder af denne Art, et Tilskud af samme Størrelse for stadig at holde denne saa værdifulde Form for Driften af disse Virksomheder i Live og skabe stærke Impulser ogsaa for de private til, hvor Kommunerne holder sig tilbage — eller ogsaa jævnsides med disse — at arbejde for Oprettelse af nye eller Opretholdelse af bestaaende Virksomheder af denne Art. Man mener ikke, at det i saa Henseende er nødvendigt at stille som Betingelse, at det drejer sig om en Institution, idet ogsaa Enkeltpersoner, der ofrer sig for en Gerning af den heromhandlede Art, bør kunne komme i Betragtning som tilskudsberettigede; der synes nemlig ikke at kunne være nogen Betænkkelighed ved en saadan Ordning, idet en Virksomhed af denne Art, selv om den ledes af de paagældende for egen Regning, dog aldrig vil kunne blive en Forretning for Lederen, og man desuden ved Fastsættelsen af Reglerne for Virksomhedens Drift og ved det Tilsyn, den maa være underkastet, kan sikre sig mod Misbrug af Statens Støtte.

Med Hensyn til Størrelsen af de Udgifter, som Vedtagelsen af nærværende Lovforslag vil paaføre Statskassen, er det umuligt at udtale sig med blot nogenlunde Sikkerhed, da det ganske vil afhænge af, i hvilket Omfang Kommuner og private Foreninger benytter sig af det ved nærværende Lov givne Tilbud, og man har derfor ment, at man for at kunne have en Grænse for den finansielle Rækkevidde af denne Lov maa fastsætte et bestemt Maksimum for Statstilskuddets samlede Størrelse, saaledes at det ikke maa overstige 250 000 Kr.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

ad § 1.

Som anført har man ment, at Kommuner og private Virksomheder og Personer bør være ganske ligestillede med Hensyn til Opnaelse af Statstilskud. Dette tænkes givet til Drift af Vuggestuer, Smaabørneasyle, Børnehaver, Fritidshjem og Dagarbejdsskoler, medens derimod Internater falder udenfor nærværende Lov.

Til Dagarbejdsskoler giver Staten allerede ifølge Børneloven af 14. April 1905 § 44 Tilskud, idet Omkostningerne bæres halvt af Statskassen og halvt af Opholdskommunen. Det synes imidlertid naturligt, at ogsaa Dagsarbejdsskoler medtages under nærværende Lov, da der ikke bestaar nogen Væsensforskel mellem disse Skoler og de andre forebyggende Virksomheder; dette vil medføre, at de fremtidig maa være underkastet samme Betingelser og Indskrænkninger med Hensyn til Tilskuddet, men ogsaa dette er formentlig en naturlig Konsekvens af nærværende Lov.

Internater — Skolehjem, der modtager Børn til fuldstændig Forsørgelse for en begrænset Tid, naar det skønnes ønskeligt, at de helt fjernes fra Hjemmet og Gadelivet — er hidtil bekostet fuldstændig af den paagældende Kommune, og da skolemæssige Hensyn her er overvejende, finder man ikke tilstrækkelig Anledning til at fravige denne Regel.

ad § 2.

Da den samlede Sum af Statstilskuddet er bestemt fikseret, kan man ikke tilsige de paagældende, at man altid vil kunne yde dem et Tilskud, der svarer til Halvdelen af det Beløb, der er medgaaet til Virksomhedens Drift i det sidst forløbne Regnskabsaar, men det er Tanken saa vidt muligt at naa op dertil, saaledes at en eventuel Reduktion foretages procentvis med Hensyn til alle indkomne Ansøgninger. Man maa paa den anden Side meget advare imod at yde højere Tilskud end Halvdelen af Udgifterne, idet de Kommuner eller private Institutioner, der administrerer de paagældende Virksomheder, kun naar mindst Halvdelen af Udgifterne falder dem selv til Last, vil have den fornødne Interesse i, at Udgiften holdes indenfor rimelige Grænser.

Tildelingen af Statstilskuddet vil først kunne finde Sted, naar alle Ansøgninger er indkomne og prøvede, og der maa derfor til sin Tid fastsættes en bestemt Frist, inden hvilken dette skal ske.